

BUNA VESTIRE

ZIAR LIDER DE LUYTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directorii:
DRAGOȘ PROTOPOESCU
TOMA VLADISCU

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFONE
Direcția Administrația 4-85.82
Redacția 4.84.34

ABONAMENTE:
Comune urbane 1 an Lei 700
6 luni 350
3 luni 170
Comune rurale 1 an Lei 500
6 luni 250
3 luni 125

Bucurile și durerile Ardealului

de VALERIU CARDU

Plec în Ardeal. Și ori de câte ori mă duc spre țara aceasta de munte grațioasă — în fapă, în slovă, în cântec, în vers, în tot ce s'a izvodit sub cer și pe pământ ardelenesc — un sentiment de înaltă emoție mă înconjoară. Drumul spre Ardeal înseamnă înălțimi înaripate, scris cu spadă și candel de foc. Ar trebui să liturghiesc în scris Alocuțiunea lui Bălescu, pentru că nu poți înțelege înțelesul de românism

marad din redacție a anunțat prezentarea Ardealului în cadrul unui mare reportaj, Surdă fără voce.

Să închei prezentarea Ardealului între holurile unui reportaj — fie el cât de mare — este un gând totemar. În același timp, o imposibilitate.

Nu mai pentru peisajul geografic al Ardealului, — așa, pentru o drumetie prin munți și pentru un cîmp de șesuri ardelenice, — ti-ar tre-

Si cei veniți pentru înfrățire, de peste munți:

Nicolas Bălescu, Alocu Russo Vasile Alecsandri, Lupu Jale, Alexandru Ion Cuza și alții.

Cămpeni, Lagărul lui Iancu, reamintat pe soldari de munte. Abrudul cu năpraznice isprăvi moteste, cu trădări plătite.

Bradul, Baia de Criș, Zarandul. Orașia părintelui Moța cu tot obiceiul ei de slovă și lumină. Cu

politiciana 44 fletci, cari cer, în cazul al 12-lea dreptate pentru Moți.

Ardealul Reptor, al activismului, al luptelor culturale și politice, al luptelor de viață și de moarte. Ardealul Sfânt, al epăntării noastre. Ardealul dela Foca și Seghediu. Ardealul lui Gh. Lazăr, al revoluției, al luptelor nepotolite. Ardealul vișurilor noastre de toamnă. Ardealul testamentelor istorice, politice și culturale.

Ardealul. Ardealul tradițiilor și încheierilor economice de ieri. Ardealul fundurilor și al gesturilor mari. Goido.

Dar câte n'am dusis și câte nu pot cuprinde în slova mea de azi. Si câte îmi pășesc amintirea.

Vor veni într-o bună zi toate fețele istorice ale Ardealului să stea de vorbă cu noi.

Si toate chipurile de lumină, se vor desprinde din istorie și din morminte, să ne învestească vremuri mai bune și Ardealul ridicat spre soare nou.

Trenul s'a aprins. Gara Clujului, cu ziduri sumbre, mă învârt, la un popas, în metropola Ardealului de azi.

CLUJUL ȘI SUFLETUL ARDELEAN

Clujul, și-a înălțat ritmul de viață, sub bătaia surului toată al lui August. Studenții au plecat de mult în vacanță. Si fără studenți, Clujul este lipsit de viață. E liniște plată pe toate străzile. Singurul șopot îl fac lacrimile automobilelor. Aci, în Cluj, se pătrunsă furtuna electrică a războiului absolut.

La București, bucuria automobilelor are un aspect de film mut. La Cluj, risii mai puțin să fii călcat, așa, din absolută întâmplare, în cadrul senin al liniștii perfecte.

Clujul este liniștit prin firea lui, nu prin dirijare și nu prin intermediul circulațiilor politicești.

De când a fost zidit, menirea lui a fost să fie și să rămână un oraș de atmosferă culturală, liniștit, oras conservator, refractar acțiunilor civilizatoare și inovațiilor — nice accelerate.

Clujul a rămas, carecum, în urmă. Nici tramvaiul n'a pătruns în viața acestui oraș. Magnații de ieri, volau să alba un oraș lipsit de șopot, poate.

Da-aci, parfumul special al atmosferei clujene.

Dela primul pas, al impresiei că intri într'un burg medieval.

Si rămâne ceva, în viața de zi și

de noapte a metropolei ardelenice, un fel de accent studențesc heidelbergian.

Clinicile, ordonanțe și liniște frumoasă, ca la cazarmă, înfrățite clădirile universitare și toate celelalte instituții de cultură, dau Clujului un aspect de mare uzină științifică și culturală.

Ceva din aerul unei vaste bibliotecii în formă de oras patriarhal. Aci se concentrează toată frământarea

zămislului de impresii, tăcut, acolo, în chinul subteran, izbucnind numai tăria, măturându-se în avalanșă, în lina de torent, în foc de lavă, în drum fără oprire și fără întoarcere.

Ardealul este analitic. Microanalitic, așa putea zice. Fără să se piardă în speculații și în muni analitice. Fără a deveni static. Analiticul este înțeles cu furtuna dinlăuntrul de care vorbim mai sus. În prezentarea manifestă, ardealul oferă o

sa întreaga dramă, reglata de totii trespăduși cluburilor politice.

Generația politiciană, — ca să nu se bătând — pe seama căruia au rămas testamentele istorice ardelenice, și-a bilanșat activitatea, deșiclar, în două capitole: uitare și distrugere. Două decenii, în Ardeal, politicianii au trăit din amintire, au dansat peste gloria altora și au strigat în numele mormintelor pe care ei, bestii politice, nu le-au cunos-

Statuia lui Matei Corvin Cluj

culturni culbărți în munții Ardealului. Si în ritmul trenului care taie munții, să roșiești, transfigurat, chemând din amintiri chipul de basalt al lui Horia, versuri de Aron Cotruș.

Horia.

Furul gândurilor se rupe.

WASS FÜR EIN LAND...

And si mă doare. Nu sunt curvin-

te de creștet pentru prezentarea

Ardealului. Ci tălcul unei întâmplări neplăcute la început de drum.

În gara de Nord, trenurile supraîncălece par niște gigantice chirci-

china de struguri. Lumea a început să urcă prin ferestre. N'a mai rămas o palmă de loc. Comparti-

buș nenumărate reportajii. Dar pentru reportajul sbucnătat al istoriei ardelenice. Câte capitole din viața neamului nostru n'au plecat de aci, dintr'un Albac de imensă vârstă, dintr'o Vidră de vis și de jertfă. Din Bălgărad sau dintr'o creastă unde după vorba din bătrâni, s'a elidat, uriași și dărâca o detunată și atonantă de mândrie, Sarmisegetusa.

Zări ardelenice. Tara Motilor, Bălgăradul, Tara Bârsei, Tara Oitului, Crișana, Tara descălecorilor de țară, Maramureșul, Tara Oașului, Tara Hategului, Năsăudul, cu mărișorile grănicerești, purtate, legendare, până la Lodz și Arcole.

Co Sometea alegătorilor lui Vaida Voievod, căzuți sub baloneta jandarmului maghiar.

Beligul, unde Urmasii, beneficiari al reformei agrare în România Mare, a prins 44 moși și i-a ară. 44 fletci vii, cari luminează, moștrător, cel mai trist capitol al moravurilor

poveștii încheierilor ungarești.

Orașia lui Ionel Moța.

Clujul, cu amintirea Memorandumului.

Ca 1918. Cu povestea gărărilor ra-

ționale. Cu amintirea lui Amos Frâncu, „nebuloni” acela sfânt și în-

târziat în pastilul vremurilor contemporane — Aradul — Oradea — Brașovul — Beiușul.

Popasuri ardelenice.

Câte popasuri, atâtea capitole de istorie politică și culturală. Câte orase, atâtea tradiții și strădăniți românești prin veacuri.

Si drumurile de luptă fâșoag-

rate.

Co Sometea alegătorilor lui Vaida Voievod, căzuți sub baloneta jandarmului maghiar.

Beligul, unde Urmasii, beneficiari al reformei agrare în România Mare, a prins 44 moși și i-a ară. 44 fletci vii, cari luminează, moștrător, cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

cel mai trist capitol al moravurilor

Târziile de fete depe Găina, Munții Apuseni

țării de peste munți. La Cluj se strâng în mănunchi toate arterele vieții ardelenice, desi faptul pare oarecum nefiresc pentru călătorul neînștat. Pentru acei care cunosc taina colisorilor clujene și toate rafuri ale acestei bibliotecii de strălucențe, lucrul este foarte explicabil.

Pentru că, — în perfectă simetrie cu firea ardelenă, — există o altă amăgie la Cluj. Frământarea dinlăuntru, din adânc, animația nevăzută dar simțită.

Clujul, în lina întregului Ardeal, refuză jocul de suprafețe, bătaia spectaculoasă a undelor. Aș preciza: Ardealul refuză teatrul în viață, a fișajul, apoveștia stridentă, robăia senzaționalului și înedlului cotidian. Ardealul este încheiat din dramatic. Din frământarea interioară.

Procesul unei transformări începe și continuă în străfunduri. Sufletul ardelenesc consumă impresia și enu-

dinamica ordonată, liniară.

Nu aderă dintru început la fenomene și evenimente. Fără să le refuze însă. Le trece prin filiera sufletului, le sincronizează cu sufletul său și numai după consumarea acestui proces, dacă intră în firea lui, le acceptă. Adeziunea devine defluitoare. Pe viață și pe moarte.

Un exemplu caracteristic pentru metrice spirituale a Ardealului este atitudinea acestor provincii față de fenomenul legionar. La început, adeziunea a mers încet. Pentru a confuzia în avalanșă măturării de azi.

Din clipa în care Ardealul s'a regăsit în Legiune, adeziunea a devenit, nu le-au îngrăit, nu le-au et-

etis și le-au profanat. Toti politicienii s'au pomenit legați de testame-

ntari ai ziditorilor de ieri și totii s'au dat cel puțin străduți de-a lui Horia. Generația politiciană stă post-bolnică a dansat tarantela animalității electorale peste pagina de lumină a Ardealului din morminte.

Na avut nimic ardelenesc în aceste și, s'a activat în lina ardelenescă. Acțiunile politicianiste poartă pecetea egoismului deslăsat și albor-

tic, a buzunarului înșelabil și a rușinii evaluare de lina înaintaylor.

Generația politiciană și-a fixat activitatea în orizontala beneficiilor

Au rost tânguiriile prea multe?

de Prof. I. MOȚA

„Avem o țară ca un rai, — și de noi e vai...!”

Auzi și cetești aceasta zilnic. Si multora, mai ales celor mai tineri, li se întuneacă năntea ochilor, de năcăz, că ce neam nevrednic de norocul pe care l'a plouat D-zeu peste noi, suntem.

Dar omul care merită numele de bărbat, cu atât mai vârtos neamul care fine a fi respectat, va căuta în viața punctele de razim nădejdi, nu desperării.

Cei cari cercetând desvoltarea vieții poporului nostru, văd că el nu stă încă pe înălțimi de desăvârșire, ca pupoarele mari, engleze, german, francez și ne asămăna mereu cu acelea, — să nu uite, că trecutul nostru de grele umilimi, apăsate asupra noastră de mâini de vecini uriași, — uriași căi ca putere, mai mult ca răutate, — nu e încă așa departe de spatele noastre. Voda Cuza, cel dintâi Domn al României, adevăratul întai Mare Domn al ei, era încă dator, după războiul de acei vremi, să meargă la Jari-

grad, să se încheie „Inaltiei Porții” și... să sârute pantoful Sultanelui pentru a-i da blagoslovenia de a sta în Tronul Țărilor Unite — așa cum înaintașii săi fuseseră silipți s'o facă. Doar că mândrul Cuza nu s'a plecat acestei cerințe a „ceremoniei” de recunoaștere, ci s'a prezentat înaintea sultanului păgân, ca „Principe” nu ca cerșetor! Și tocmai prin aceasta — a împus aceluia!

Abia dela această dată înce-

ce, nici de 70 de ani, începe și viața noastră de neam pe jumătate neastărnător, — și abia după 1878, de 60 ani începe, viața independentă de stăpâni în casa noastră.

Când căzu peste noi această plină a vremii, independența, cucerită cu arma pe câmpiile Plevnei, țara noastră era tot așa plină de daruri în bogățiile sale naturale, ca și azi, — dar poporul cel resfirat peste șesurile și munții ei, purta însă piea adânci rănilor unei șorbi îndelungate.

El, dragul nostru neam, era prea sărac în științele la cari ajunseră popoarele vecine, cele cu trecut lipsit de vitresile de cari n'a fost cruțat al nostru neam, și tot așa era lipsit poporul nostru și de bună starea materială, pe care i-o furaseră prin veacuri vecinii lacomi.

Aci, la noi, totul era de refăcut!

Vodă Carol, cu sfetnicii săi, începură a lucra la organizarea Statului nou prin independența sa, și la ridicarea poporului lui pe treptele culturii și civilizației peste cari celelalte neamuri sălta-

seră demult.

De ce vii, dară, dragi, „spesimistule” și tănguitorule, al zilelor noastre să te tot plângi de „napoierea” în care îl găsești pe Român azi?

E foarte greșit să-l asemeni mereu cu stările dela Englezi, dela

Germani, dela Francezi — peste rari n'a trecut niciodată, decum de mii de ori, tăvălugul turcesc! Englezii aveau pe Shakespeare înainte cu aproape 400 de ani, pe când ai noștri Domni și Mitropoliți abia și știau serie numele!

Co asemănare poate fi între noi și ei?

Să ne uităm ce eram noi la 1879, când ne mirai D-zeu și vitejia Dorobanțului, pe frunte cu independența, — și uade am ajuns azi, după abia 60 de ani, — și vom constata, plini de mândrie, nu de desăvârșire, că în piața nici unui alt popor, — doar în al Japonezilor, — de vei găsi un salt așa de puternic pe treptele progresului într-o țară, ca la al nostru neam!

Că totuși, sunt azi la noi înec multe stări și moravuri, pe cari le-am dori alt-fel, — e drept. Dar să nu uităm, că frul demoltării firești și istorice a pieții poporului nostru, s'a rupt, cam decădută cu căderea lui Mihai la Turda, după care în Țările române veniră veevozi străini sau ajutăți de străini și stând sub în-

țărârea aceluia, — și așa, în viața țării și a poporului multe se schimbă în rău... Îndosebi vechile datini și tradiții, se talocură cu altele, importate, pline de lăcomie după îmbogățire prin orice fel de mijloace, moravuri păcătoase cari se lipiră, cu vre-

de timp, de la noi.

De departe, de-aci din Cluj, pot privi peste întreaga sahară a politicianismului din Ardeal. Pot ses-

Bătrânii din Poiana Sibiului

alt tradiții și totalitar.

De azi înainte generalizarea Ardealului este numai problemă de timp necesar extindere teritorială.

La Cluj, se ajute mai bine ca oriunde altura, trupul acestei schimbări la față — cum ar zice Emil Cioran — a Ardealului.

HIENA POLITICA ȘI CRIMELE PARTIDELOR

De departe, de-aci din Cluj, pot privi peste întreaga sahară a politicianismului din Ardeal. Pot ses-

și a egoismului, căsând să doborâre verticală Ardealului tău, cro-

cut cu gândul la Dumnezeu și fixat cu privirea spre istorie.

Toate aceste crime au fost roșate după paravaniul demagogiei deșănțate, care stabilea răspunderi la orizonturi false.

Așa s'a născut regionalismul exploatat, criminal, pe plan electoral. Așa a fost organizată foamea Motilor în ură față de Vechiul Regal. Așa a fost chemat în fața justi-

(Continuare în pagina III)

(Continuare în pag. II-a)

Casa lui Avram Iancu din Vidra, de Sus, jud. Turda

mente sunt pline până la refuz. Două turleturi germane — o doamnă și un domn — dau să urce. Sunt breșuși și trântii pe peron.

— WASS FÜR EIN LAND...

Am auzit cuvintele și m'am durut.

Cu ele în suflet, am plecat în Ardeal.

PROLOG LA PREZENTAREA ARDEALULUI

La trece, ca orice bun român, et-

tesc Buna Vestire. Observ că un ca-

Sibiul, cu Rășinari, cu Săliște, portarilor din poveste și cu vorbă bătută minai românești. Sătmă-

mul lui Lucaci. Cotacea Devei, Hu-

neșoara toată, cu amintirea Corvin-

ilor... Făgărașul.

Popasuri de viitor și lumină. Blajul, Câmpia Libertății.

Cu umbre mari Barnotiu, Bari-

lu, Andrei Mureșan. Avram Ian-

cu, Avram Sever, Cipario, Aron Păunul, vicarul Suleții.

zele revoluției din Martie 1935. Eșecul mișcării venizeliste.
Regenta lui Condilis. Restauratia

...si gasteri, cum ar fi de exem-
pla: baloanele si instalatiile

...astrucio

...a del e devada de nifia-
tiva cura/casa, de energie

...a fost prezent la Jucăria, în mediul său natural, în zona de protecție a faunei sălbatice, în zona de protecție a peisajului, în zona de protecție a patrimoniului cultural și în zona de protecție a patrimoniului natural. În zona de protecție a faunei sălbatice, în zona de protecție a peisajului, în zona de protecție a patrimoniului cultural și în zona de protecție a patrimoniului natural.

Prof. IOAN MUȚA

a nu numai că bolșevii nu și demontaseră instituțiile și resursele internaționale; nu numai că exercita - laolaltă din nouă nouă - o abstracție

...de deosebită importanță, întrucât
...deosebită importanță, întrucât
...deosebită importanță, întrucât

apropos de la începutul
doi Buda-Pești, de către
tota România. Și
ii ardească? Inși complet
beneficiarii țărănișilor sale.

ne place să sperăm că vor fi
va fi răsplătiți măcar astăzi, pen-
tra patrioții lui sârguștii de
atunci.

N. B.

